

relsesmedlemmerne i en af Foreningerne i Kapstaden bekendtgjorte sin Beslutning om at frasige sig enhver anden Beskæftigelse for udelukkende at hellige sig Arbejdet for sit Køns Ligestilling med Mændene i Syd-Afrika, idet de sagde: »Denne ene Ting vil

jeg gøre«, da vidste jeg, at vor store Sag var sikret. Denne Aand fandt jeg ogsaa i andre Byer, og hvor en saadan Aand findes er det ikke vanskeligt at forudsige Resultatet.

(Fortsættes.)

## Hvad har Kvinder naaet i de sidste 40 Aar, og hvad har de endnu tilbage at naa?

Fra Københavns-Kredsens Møde den 28. Septbr. 1911.

(Fortsat.)

Assistent i Københavns Magistrats III. Afdeling, Helga Meyling.

Jeg skal have den Ære at meddele Dem lidt om de i Kommunens Tjeneste ansatte Kvinder. Jeg vil dog bemærke, at det kun er de i Centraladministrationen ansatte, jeg vil beskæftige mig med, idet jeg ikke medtager det store Tal af kommunalt ansatte Lærerinder og de i Kommunens Hospitaler, Stiftelser og lign. ansatte Kvinder.

For 40 Aar siden var der slet ingen Kvinder ansatte i Centraladministrationen. Begyndelsen skete i 1875, da Borgmester Fenger i 2. Afd. ansatte Frk. Anholm som Skriver. Men han maatte rigtignok smugle hende ind under Kontorchefens Ferie, for denne ønskede ikke Damer paa Kontoret. Modtagelsen, hun fik, var ikke særlig venlig, idet Kontorchefen lod hende forstaa, at hun ikke var der med hans gode Vilje, og hun blev anbragt i et Værelse for sig selv — det var ikke passende, at hun sad sammen med Herrerne — og Kontorchefen meddelte hende, at ham fik hun ikke at se, uden naar han kom for at skænde. Der gik 14 Dage, saa kom Chefen ind til hende, men da hun bemærkede, at nu skulde hun alt-saa have Skænd, sagde han, nej, det skulde hun ikke, han kom blot for at sige, at nu var han ikke mere bange for at faa Damer paa Kontoret. Naa, saa forfærdelig ivrig efter at faa dem har nu hverken han eller de andre Chefer været, for der gik 1½ Aar, inden den næste blev ansat, og saa kom der i Løbet af de følgende Aar en 3—4 Stkr. Der er nu ca. 150 Damer i Centraladministrationen, deraf 70 i Skattevæsenet (de halve kun en Del af Aaret), et Par og tredive

i Belysningsvæsenet, Resten fordelt i de forskellige Afdelinger. Begyndelseslønnen var i 1875 700 Kr. stigende til 1000 Kr., i 1897 800 Kr. stigende til 1400 Kr. og nu 800—1600. Assistentgagerne er 1300—2800 og for de faglønnede 1800—2800. Hvorvidt Kvinderne vil kunne blive Fuldmægtige og opnaa højere Stillinger, er ikke afgjort endnu, da der dertil fordres Faguddannelse (cand. jur., cand. polit.), men det vil jo engang i Tiden blive aktuelt og Afgørelsen vil naturligvis bero paa, hvor dygtige de Kvinder er, der *kan* komme til at rykke op i de højere Stillinger, dels paa, hvorledes Kvindesagen i Almindelighed har udviklet sig herhjemme til den Tid. Jeg tror, at vi herhjemme er meget tilbøjelige til at ansætte Kvinder i forskellige Stillinger (jeg kender en Mand, som berejser hele Europa og som, sidst han var her, bemærkede, at han ikke begreb, hvad Mændene bestilte her i Landet, for overalt, hvor han kom, i Forretninger, paa Kontorer, offentlige og private, i Banker o. s. v., var der Kvinder), men jeg tror, at vi til Gengæld er utilbøjelige til at lade dem avancere op i de højere og højeste Stillinger; dér tror jeg, at de mange Steder i Udlandet er mindre ængstelige. Nej, her i Danmark vil Mændene nok have os i de mindre Stillinger, men de federe Bidder, dem reserverer de foreløbig sig selv. Der er jo indenfor Centraladministrationen i Kommunen den store Fordel, at Lønnen er ens for begge Køn, ansættes der Kvinder, ja saa er det paa ganske samme Vilkaar som Mændene. Til Skriver og almindelige Assistentpladser fordres ingen særlig Uddannelse, som Regel vil vel nok en mindre Eksamen som Præliminær-, Mellemkske-, Re-